विदूषकः । पेक्खदु भवं वसन्तावदारसूइदं अस्स अव्हिरामत्तणं पमदवणस्स ।

राजा । प्रतिपादपमेव तावदवलोकयामि । अत्र हि

अग्रे स्त्रीनखपाटलं कुरवकं श्यामं द्वयोर्भागयो-
र्बालाशोकमुपोढरागसुलभं भेदोन्मुखं तिष्ठति ।
ईषद्बद्धरजःकणाग्रकपिशा चूते नवा मञ्जरी
मुग्धत्वस्य च यौवनस्य च सखे मध्ये मधुश्रीः स्थिता ॥ २६ ॥

विदूषकः । भो एसो कसणमणिसिलाबट्टसणाहो अदिमुत्त-लदामण्डवो भमरसंघविव्हडिदेहिं कुसुमेहिं कदोवआरो विअ अत्तभवदो वट्टदि । ता अणुगव्हीअदु एसो ।

राजा । यदभिरोचते भवते ॥ इत्युपविशतः ॥

विदूषकः । दाणिं इव्हासीणो ललिदलदालोब्भमाणालोअणो उव्वसीगदं उक्कण्ठं विनोदेदु भवं ।

राजा ॥ निःश्वस्य ॥

बकुलसुमितास्वपि सखे नोपवनलतासु नम्रविटपासु ।
चक्षुर्बध्नाति धृतिं तदङ्गनालोकदुर्ललितं ॥ २७ ॥

तदुपायश्चिन्त्यतां यथा सफलप्रार्थनो भवेयं ।

विदूषकः ॥ विहस्य ॥ भो भो । अव्हाकामुअस्स इन्दस्स वअणो सचिवो । उव्वसीपज्जूसुअस्स भवदो वि अव्हं । दुवे वि एत्थ उम्मत्तआ ।

राजा । न खलु चिन्तयति भवान् ।